

saaledes at den hele Balghandling kan tilendebringes i en rimelig Tid, vil det jo blive en endnu mindre Brøddel af Dagen, der udkræves for at gaa hen og stemme, end den, det hidtil har været nødvendigt at ofre derpaa. Jeg tror derfor ikke, at det i noget synderligt Omfang har vist sig, at det hindrede Arbejderne i at komme til at afgive deres Stemme, og de Eksempler, det ærede Medlem (Knudsen) anførte, ere jo heller ikke Eksempler paa, at Arbejdere ikke havde haft den fornødne Tid til at gaa hen at stemme. Spørgsmaalet om Aftemningens Frihed er jo noget ganske andet, og det foreligger jo slet ikke her. Jeg skal for Resten overfor det ærede Medlems Bemærkninger dog gøre den ene Bemærkning, at ligejom det jo er ganske klart, at en Arbejder har Lov til at stemme, som han vil, og har Lov til at have socialdemokratiste Anskuelser, ligesaa klart er det jo, naar man holder sig paa selve den personlige Friheds Standpunkt, at en Arbejdsgiver ogsaa har Lov til at sige, at han ikke vil have Arbejdere, som nære den Slags Anskuelser; det er ligesaa afgjort. — Hvad de offentlige Foramlinger og Forlystelser angaar, ser jeg heller ikke rettere, end at, naar der nu haves klare og bestemte Regler for, at de ere tilladte efter Kl. 4, er der nok Frihed i den Retning i det hele og i det store taget. Jeg veed meget godt, at der har været talt om Ønskeligheden af, at der kunde afviges lidt fra en saadan Regel i enkelte Retninger, navnlig for at der kunde finde Teaterforestillinger Sted tidligere paa Dagen; Spørgsmaalet var jo paa Bane i forrige Samling; hvis en saadan Regel skulde indføres, vilde det jo dog ikke nødvendiggøre andet, end at der blev indrømmet en Dispensationsmyndighed i den Retning. Jeg anser det Spørgsmaal for at være af underordnet Betydning, og naar det, som Tilfældet nu er, vistnok vil vække Forargelse, maatte hos flere, end det vil vække Tilfredsstillelse hos, forekommer det mig, at det hører til den Slags Spørgsmaal, man ikke bør drage frem og derved mulig berede en Sag Kansseligheder, hvorved der dog ellers kan udrettes meget godt, og det tror jeg, der kan ved denne Lov, naar den faar den Skikkelse, den vil faa, naar Udvalgets Endringsforslag vedtages, og hvorefter jeg nok tror, at man, naar man ser hen til hele Sagens Forhistorie, kan have Grund til at vente, at der nok kan være nogen Udfigt, til at den vil kunne føres igennem i denne Samling. Jeg skal derfor anbefale det ærede Ting at stemme for Udvalgets Forslag og stemme mod alt, hvad der gaar ud paa at give Loven en anden Skikkelse, altsaa

mod de af det ærede 6te og det ærede 8de Medlem for 1ste Kredss stillede Endrings- og Underændringsforslag.

Knudsen: Med Hensyn til de forskellige Indvendinger, der ere fremkomne mod de af mig og min ærede Medforslagsstiller stillede Endringsforslag, skal jeg hovedsagelig bemærke, at der lægges saa overordenlig megen Vægt paa, at en Del af dem ikke falde ind under dette Lovforslag. Jeg vil dertil svare, hvad jeg allerede har bemærket tidligere, at det for mig staar, som om Lovforslagets Titel kun er, hvad ogsaa det ærede Udvalg nu taler noget om i Betænkningen, en Formsig, at det hovedsagelig drejer sig om Formen og ikke væsentlig om Indholdet, jeg tror, at det allerede er givet til Kende deri, at det ærede Udvalg har indført i alt Fald en Bestemmelse, som ikke hører hjemme paa Helligdagsloven, men derimod vel forandrer Loven til ogsaa at omfatte andet end Folketirkens Helligdage, saa kan jeg ikke se andet, end at man nok maatte kunne gaa en lille Smule videre, end Udvalget allerede er gaaet. For mit Vedkommende skal jeg tilslade mig at bemærke, hvad jeg allerede bemærkede ved Sagens 1ste Behandling, at da Forslaget oprindeligt kom frem, kom det frem som en Forandring af Helligdagslovgivningen, fordi man mente, at det var den rette Vej at gaa; men det var overhovedet ikke Bejnen om at gøre, men Hovedsagen var at naa det Maal, man tilsigtede, nemlig den Arbejdsfrihed, man vilde sikre de Folk, Lovforslaget omfattede, og den deraf følgende nødvendige Recreation og Hvile i deres Arbejde. Jeg kan saaledes ikke indse andet, end at vi vistnok maa kunne gaa dette lille Skridt videre med Hensyn til Formen, saaledes at Forslaget kan komme til at ramme ogsaa de Endringer, vi have tilladt os at stille. — Den ærede Justitsminister fremjatte nogle Bemærkninger om disse Endringsforslag og gjorde gældende, at han fandt det beynnderligt, at Folk ikke maatte arbejde paa Værkstederne, men derimod i Butikker og paa Byggepladser. Med Hensyn til det sidste skal jeg bemærke, at Meningen med Endringsforslaget ogsaa er, at det skulde omfatte Byggepladser, og er det ikke udtrykkelig tydeligt nok, vil jeg selvfølgelig være med til at give det en tydeligere Affattelse, saaledes at det bliver aldeles uvetydigt, men jeg tror, at den Affattelse, det har, er tilstrækkelig til at betegne, at man dermed ogsaa mener Byggepladser. Hvad Arbejdet i Butikker angaar, er det en Undtagelse fra Reglerne, og Lovforslaget gaar i det hele taget ud paa at give Regler og Undtagelser